

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Jerzy Geisler (spr.)

Sędziowie: SA Bogusława Żuber

SA Roman Stachowiak

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2013 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **G. S..L. z siedzibą w M. w (...)**

przy udziale **(...) S.A. z siedzibą w P.**

o stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego

na skutek zażalenia uczestnika postępowania

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 13 marca 2012 roku, sygn. akt: IX GCo 41/12

postanawia:

1. **oddalić zażalenie,**

2. **zasądzić od uczestnika postępowania na rzecz wierzyciela kwotę 120,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.**

SSA B. Żuber SSA J. Geisler SSA R. Stachowiak

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy stwierdził wykonalność wyroku Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej w W., wydanego w W. w dniu 19 stycznia 2012 roku, sygn. akt: SA 360/10, zasądzającego w pkt. 1 od (...) S.A. z siedzibą w P. na rzecz wnioskodawcy G. S..L. z siedzibą w M. kwotę 3.321.926,00 euro wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia 21 października 2010 roku oraz w punkcie 2 i 3 zasądzającego od uczestnika na rzecz wnioskodawcy kwoty 154.000,00 zł netto tytułem zwrotu kosztów postępowania arbitrażowego, jak też 76.000,00 zł netto tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, poprzez nadanie temuż wyrokowi klauzuli wykonalności w zakresie pkt. 1, 2 i 3 (pkt 1) oraz zasądził od dłużnika – (...) S.A. z siedzibą w P. na rzecz wierzyciela – G. S..L. z siedzibą w M. kwotę 377,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 60,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt 2).

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd wskazał, że wnioskodawca spełnił przesłanki z art. 1213 k.p.c., gdyż do wniosku załączył oryginał wyroku Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej w W. oraz urzędowo poświadczony odpis Porozumienia o Wspólnym (...) pomiędzy (...) S.A. i G. E. z dnia 25 listopada 2008 roku, zawierający zapis na sąd polubowny. Podkreślił następnie, że wyrok sądu polubownego nie uchybia praworządności, a spór podlegający

rozstrzygnięciu, z uwagi na okoliczności, mógł, na podstawie umowy stron, zostać poddany pod rozstrzygnięcie sądu polubownego.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył uczestnik postępowania – (...) S.A. z siedzibą w P., zaskarżając je całości i wnosząc o jego uchylenie oraz o zasądzenie od wierzyciela na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zaskarżonemu orzeczeniu skarżący zarzucił naruszenie art. 1214 § 2 k.p.c. poprzez stwierdzenie wykonalności i nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi sądu polubownego, który nie nadaje się do wykonania w drodze egzekucji oraz art. 1214 § 3 pkt 2 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy wykonanie wyroku sądu polubownego byłoby sprzeczne z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej.

Wierzyciel w odpowiedzi na zażalenie dłużnika wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie od dłużnika na swoją rzecz kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Postanowieniem z dnia 23 maja 2012 roku Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 1216 § 1 k.p.c., odroczył rozpoznanie zażalenia do czasu prawomocnego rozpoznania skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego – Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej w W. z dnia 19 stycznia 2012 roku w sprawie SA 360/10.

Wyrokiem z dnia 18 września 2013 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt: I ACa 648/13, Sąd Apelacyjny w Poznaniu zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 8 kwietnia 2013 roku, sygn. akt: IX GC 329/12, uchylający w/w wyrok sądu polubownego i oddalił skargę oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania przed sądem I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie uczestnika postępowania nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu Okręgowego w zakresie dopuszczalności stwierdzenia wykonalności wyroku Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej w W. z dnia 19 stycznia 2013 roku, sygn. akt: SA 360/10. Orzeczenie to nie rausza bowiem prawa, albowiem spór mógł być poddany pod rozstrzygnięcie sądu polubownego, a wykonanie wyroku nie jest sprzeczne z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej (klauzula porządku publicznego).

Skarżący w zażaleniu kwestionuje przede wszystkim stanowisko Sądu I instancji w tej ostatniej kwestii, a mianowicie podważa zgodność orzeczenia z klauzulą porządku publicznego. Wynikać to miało, w jego ocenie, z nieuwzględnienia wniosku o miarkowanie kary umownej.

Wyjaśnić w tym miejscu należy, że kwestię zgodności w/w wyroku sądu polubownego z zasadami porządku publicznego badał już Sąd Apelacyjny w ramach postępowania ze skargi dłużnika o jego uchylenie. Skarga ta została prawomocnie oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 18 września 2013 roku, sygn. akt: I ACa 648/13, zaś w uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia stwierdzono, że nieuwzględnienia „przez Sąd Polubowny żądania zmniejszenia kary umownej w żadnym razie nie można poczytywać jako naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego, skoro zobowiązanie nie zostało wykonane, a kara umowna nie była rażąco wygórowana w zestawieniu z planowaną skalą umownego przedsięwzięcia”.

Rozstrzygnięcie to ma w niniejszej sprawie niejako charakter prejudycjalny (vide: Andrzej Jakubecki, „Komentarz do art. 1216 kodeksu postępowania cywilnego”, stan prawny: 01.09.2011 r., opubl. w LEX), zatem sąd rozstrzygający zażalenie jest nim związany.

Odnosząc się natomiast do zarzutu skarżącego, iż wyrok Sądu Polubownego nie nadaje się do egzekucji, wskazać należy, iż jest on chybiony. Trafnie podniósł wierzyciel, że orzeczenie to nadaje się do egzekucji, gdyż nakłada na dłużnika obowiązek świadczenia. Powyższego nie uchyla fakt, że w treści rozstrzygnięcia nie określono daty końcowej zapłaty odsetek ustawowych. Odsetki ustawowe przysługują bowiem za czas opóźnienia (art. 481 § 1 k.c.), zatem

konieczne jest określenie w orzeczeniu początkowej daty biegu odsetek. Natomiast końcową datą biegu odsetek jest faktyczna zapłata. Samo sformułowanie „do dnia zapłaty” nie musi być zawarte w treści orzeczenia, albowiem jego brak nie wyłącza możliwości prowadzenia egzekucji przez komornika.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie dłużnika na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c. – pkt 1 postanowienia Sądu Apelacyjnego.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2002 r. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) – pkt 2 postanowienia Sądu Apelacyjnego.

SSA B. Żuber SSA Jerzy Geisler SSA R. Stachowiak